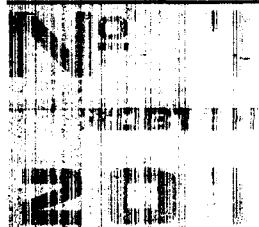

№ 10
ЖОВТЕНЬ
2014

Виходить 12 разів на рік

НАУКОВИЙ ЖУРНАЛ
Економіка
і
Фінанси

ЖУРНАЛ ВКЛЮЧЕНО ДО МІЖНАРОДНИХ НАУКОМЕТРИЧНИХ БАЗ:
РОСІЙСЬКОГО ІНДЕКСУ НАУКОВОГО ЦИТУВАННЯ (РИНЦ)
INDEX COPERNICUS INTERNATIONAL

SCIENTIFIC JOURNAL
Economics and Finance

НАУЧНАЯ ЭЛЕКТРОННАЯ БИБЛИОТЕКА
eLIBRARY.RU

INDEX COPERNICUS
INTERNATIONAL

Дніпропетровськ
2014

Редакційна колегія:

Атамас П. Й., кандидат економічних наук, професор (Дніпропетровськ, Україна);
Довбня С. Б., доктор економічних наук, професор (Дніпропетровськ, Україна);
Dimitar Kanev, Doctor of Economic Sciences, Professor of Economics (Varna, Bulgaria);
Константин Савов Калинков, доктор економіки, професор (Варна, Болгарія);
Крамаренко Г. О., доктор економічних наук, професор (Дніпропетровськ, Україна);
Мних М. В., доктор економічних наук, професор (Київ, Україна);
Павлов К. В., доктор економічних наук, професор (Іжевськ, Російська Федерація);
Паршина О. А., доктор економічних наук, професор (Дніпропетровськ, Україна);
Пелих С. О., доктор економічних наук, професор (Мінськ, Республіка Беларусь);
Плаксиєнко В. Я., доктор економічних наук, професор (Полтава, Україна);
Пліскановський С. Т., доктор технічних наук, професор (Дніпропетровськ, Україна);
Ruta Šneidere, PhD., Docent (Rīga, Latvia);
Nada Vignjević-Djordjević, Doctor of Economic Sciences, As. Professor (Novi Pazar, Serbia);
Хайдаров Н. Х., доктор економічних наук, професор (Республіка Узбекистан);
Шаталова Н. І., доктор соціологічних наук, професор (Єкатеринбург, Російська Федерація);
Дробязко С. І., кандидат екон. наук, доцент, професор РАЕ (Дніпропетровськ, Україна);
Лисенко Д. В., кандидат економічних наук, доцент (Москва, Російська Федерація);
Тропиніна І. Г., заступник директора з наукової роботи Красноярського інституту економіки Санкт-Петербурзької академії управління і економіки (Російська Федерація);
Фадеева Ю. В., кандидат економічних наук (Тула, Російська Федерація);
Шевченко В. М., кандидат наук з державного управління (Дніпропетровськ, Україна)

Матеріали публікуються українською, російською та англійською мовами.

Статті проходять відбір, зовнішнє та внутрішнє рецензування.

Відповідальність за зміст статей та якість перекладу інформації на англійську мову несуть автори публікацій.

Всі права захищені.

*Повний або частковий передрук і переклад дозволено лише за згодою автора і редакції.
При передрукуванні посилання на «Економіка і Фінанси» обов'язкове.*

ЗМІСТ**ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА**

- Ещенко Е. О. Сетевые сообщества – драйверы институциональных трансформаций глобальной хозяйственной системы 3
- Тарасова К. І. Оцінювання зовнішніх ризиків у діяльності машинобудівних підприємств Одеської області 9

ЕКОНОМІКА І ДЕРЖАВА

- Трусова Н. В. Методичні підходи оцінки системи забезпечення фінансовим потенціалом сільського господарства 18
- Чумаченко А. С. Аутсорсінг як фактор забезпечення розвитку інтелектуального капіталу туристичних підприємств 23

ЕКОНОМІКА ПІДПРИЄМСТВ

- Барна М. Ю. Система управління внутрішньою торгівлею в сучасних умовах 29
- Орленко О. В. Методологічні підходи до управління ризиками в круп'яної індустрії як основа сталого розвитку харчової промисловості 36
- Папаїка О. О., Мелент'єва О. В. Розробка механізму формування стратегії управління фінансовими ресурсами промислових підприємств 41
- Куманова-Ларде Д. Д. Барьеры и двигатели для внедрения e-бизнес информационных и коммуникационных технологий в области логистики в малых и средних предприятий 49

ФІНАНСИ

- Бауман О. С. Инструменты макропруденциального регулирования та їх застосування 53
- Мартиненко Л. М. Стратегія розвитку страхового ринку: теоретичний аспект 58

ОБЛІК І АУДИТ

- Задорожня Л. А. Міжнародна практика трансфертного ціноутворення в контексті оподаткування доходів фізичних та юридичних осіб України 62
- Мошківська О. А. Управлінський облік і контролінг: сутність понять 71

CONTENTS**ECONOMIC SAFETY**

- Eschenko E. O. Network communities – drivers of institutional transformation of the global economic system 3
- Tarasova K. I. Evaluation of external risks in activity of machinery enterprises of Odessa region 9

ECONOMY AND GOVERNMENT

- Trusova N. V. Methodical approaches to assessment of the system of farming provision with financial potential 18
- Chumachenko A. S. Outsourcing as a factor in the development of intellectual capital tourism enterprises 23

OPERATIONS MANAGEMENT

- Barna M. Y. Management system of domestic trade in modern conditions 29
- Orlenko E. V. Methodological approaches to risk management groats industry as the basis for sustainable development of food industry 36
- Papaika A. A., Melent'eva O. V. The mechanism of formation of strategy of management of financial resources of industrial enterprises 41
- Kumanova-Larde D. D. Barriers and drivers for the implementation of e-business information and communication technologies in the field of logistics in smes 49

FINANCE

- Bauman O. Macroprudential regulation tools and their applying 53
- Martynenko L. N. Strategy of insurance market development: theoretical aspect 58

ACCOUNTING AND AUDIT

- Zadorozhnyia L. A. International transfer pricing practices in the context of tax revenues of natural and legal persons of Ukraine 62
- Moshkovska O. A. Management accounting and controlling: essence of conceptions 71

УДК 338.439

JEL Classification: O13

О. В. Орленко

*кандидат економічних наук, доцент
Міжнародний університет бізнесу і права*

Е. В. Орленко

*кандидат экономических наук, доцент
Международный университет бизнеса и права*

E. V. Orlenko

*kandidat of economics, associate professor
International University of Business and Law*

МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ В КРУП'ЯНОЇ ІНДУСТРІЇ ЯК ОСНОВА СТАЛОГО РОЗВИТКУ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

МЕТОДОЛОГИЧЕСКИЕ ПОДХОДЫ К УПРАВЛЕНИЮ РИСКАМИ В КРУПЯНОЙ ИНДУСТРИИ КАК ОСНОВА УСТОЙЧИВОГО РАЗВИТИЯ ПИЩЕВОЙ ПРОМЫШЛЕННОСТИ

METHODOLOGICAL APPROACHES TO RISK MANAGEMENT GROATS INDUSTRY AS THE BASIS FOR SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF FOOD INDUSTRY

Розглянуто методологічні підходи до управління ризиками на прикладі круп'яної індустрії.

Ключові слова: круп'яна індустрія, харчова промисловість, управління ризиками, аграрний сектор, стратегія.

Рассмотрены методологические подходы к управлению рисками на примере крупяной индустрии.

Ключевые слова: крупяная индустрия, пищевая промышленность, управление рисками, аграрный сектор, стратегия.

The methodological approaches to risk management as an example groats industry.

Key words: groats industry, food industry, risk management, agricultural sector strategy.

Розвиток стратегії та механізмів ефективного розвитку економіки України й окремих галузей віиграє винятково важливу роль у сучасній ринковій економіці. Для харчової промисловості ця проблема є особливо актуальною, тому що вони виробляють стратегічний товар соціальної спрямованості споживання та виробництва – харчові продукти.

Складні й багатоструктурні процеси формування і реалізації ринкової стратегії мають потребу в послідовному управлінні й регулюванні ризиками. Необхідно постійно вивчати, систематизувати, узагальнювати й оцінювати діяльність окремих галузей харчової промисловості з метою правильного розуміння тенденції розвитку, виявлення реальних можливостей, а також протиріч і труднощів і, в остаточному підсумку, вироблення оптимальної стратегії розвитку для підвищення ефективності харчової промисловості в цілому, як системи [4]. Очевидною є необхідність і практична значимість удосконалювання методології, теорії й досвіду управління ризиками, розширення

кола соціально-економічних явищ, що залучаються в сферу аналізу. При цьому ефективність управління ризиками багато в чому залежить від того, який спосіб реалізації буде взаємодіяти із загальними соціально-економічними процесами, пов'язаними, зокрема, із впливом зростання доходів і споживання на обсяги й структуру виробництва круп'яної індустрії.

Сільськогосподарське виробництво круп'яних культур є одним із ризикованих видів підприємницької діяльності. Ризиковість аграрного бізнесу визначає ряд факторів, таких як: сезонність виробництва, залежність від погодніх та кліматичних умов, тривалий період обороту капіталу, велика складність зміни асортименту продукції та технології, ряд інших причин. Дане твердження справедливе для сільського господарства всіх країн, але особливо великих ризиків зазнає сільськогосподарське виробництво країн, економіки яких розвиваються або перебувають в процесі трансформації. Аграрні реформи та становлення ринкових взаємовідносин, зміна форм власності та форм

господарювання значно збільшують ступінь невизначеності соціально-економічних процесів в сільському господарстві і, відповідно, підсилюють вплив ризиків на аграрний бізнес [5]. Зростає вплив макроекономічних рішень на діяльність кожного сільськогосподарського виробника. Можна стверджувати, що сама аграрна реформа є фактором ризику.

Для України характерне дослідження проблеми продовольчої безпеки в руслі розвитку аграрного потенціалу країни з метою зменшення ризиків, усунення кризи в АПК, розвитку сільського господарства. У зв'язку із цим, необхідна підтримка вітчизняного виробника продуктів харчування, розробка програм державного регулювання продовольчого господарства й фінансово-кредитної політики, оподатковування й страхування. Ця проблема досліджувалась багатьма вченими, Андрійчук В. Р., Богачов В. І., Гойчук А. І., Даніленко А. З., Кочетков О. В., Лукінов І. І., Міркін Б. М., Саблук П. Т., Савченко С. В., Ткаченко В. Г та інших, але існують питання, розкриті nedостатньо переконливо.

В Україні процеси реформування аграрного сектору проходять повільними темпами. Однією з причин такого стану є те, що на початку реформ в аграрному виробництві не були враховані можливі ризики реформування та їх вплив на результати діяльності сільгоспідприємств, а також не були напрацьовані адекватні інструменти та механізми їх мінімізації [7]. Стає зрозумілим, що система мінімізації агроризиків, як комплекс ефективних механізмів та інструментів держави та приватного сектору, є необхідною складовою частиною ринкової інфраструктури та одним з базових елементів сталого розвитку круп'яної індустрії.

На сьогодні існує ряд методів щодо класифікації джерел ризику: ризик – це можливість втрати частини активів, недоотримання або неотримання

прибутку в результаті впливу несприятливих факторів під час проведення господарської діяльності [6]. Або ризик – імовірність виникнення непередбачених втрат очікуваного прибутку, доходу, майна, коштів у зв'язку з випадковою зміною умов економічної діяльності, впливом несприятливих обставин. Ризик є об'єктивним елементом підприємницької діяльності [8]. Але в сільському господарстві ризик є значно більшим в силу ознак, характерних тільки для цього виду господарювання. Сезонність виробництва, довгий термін обігу капіталу, значна залежність від природо-кліматичних умов, велика кількість суб'єктів господарювання, неможливість узгодження між ними усіх видів діяльності – це далеко не повний перелік усіх факторів.

У круп'яної індустрії можна виділити декілька видів ризиків в залежності від їх природи та впливу: виробничі ризики – виробництво і переробка сировини, дистрибуція; маркетингові ризики – ціни, дистрибуція, потреби та бажання споживачів; фінансові ризики – рентабельність виробництва, вартість фінансових ресурсів, девальвація, інфляція, тощо; юридичні та інфраструктурні ризики – юридичні, робоча сила, зовнішнє середовище, суспільна політика. Перелік видів і ризиків, наведений в табл. 1 не є повним, але він показує наскільки складним є процес визначення ризиків і розробки стратегії з управління ризиками для кожного підприємства круп'яної індустрії.

Виробничі ризики продовжують значно впливати на діяльність сільськогосподарських підприємств. Підприємства впроваджують нові і прогресивні технології, але вони повністю не виключають ризики, а тільки змінюють природу та вплив ризиків. Іригація, нові сорти, засоби захисту рослин дозволяють зменшити вплив погодних умов, хвороб і шкідників, але потребують більше спеціальних знань, більше фінансових ресурсів і ретельного управління підприємством [3].

Таблиця 1

Основні види ризиків у діяльності підприємств круп'яної індустрії

Природа виникнення	Вид ризику	Основна ознака (прояв)
Господарська діяльність підприємств АПК	Виробничий	Збої у системах виробництва, постачання, збуту внаслідок власних дій
Дії органів влади, протиріччя інтересів різних груп населення	Соціально-економічний	Зміна господарського клімату
Зворотна реакція природи	Еколого-економічний	Екодеструктивні зміни в довкіллі
Дії ринкових механізмів, а також конкурентів і економічних контрагентів підприємств АПК	Ринковий	Втрата конкурентоспроможності, загострення у відносинах з економічними контрагентами
Катастрофи, революції і т.п.	Форс-мажорних обставин	Непередбачувані раптові негативні впливи на господарську діяльність

Переробні підприємства іноді прагнуть мінімувати виробничі ризики своїх партнерів і співробітництва з виробниками. Основними видами такого співробітництва є створення вертикально інтегрованих агробізнес-структур і укладення виробничих контрактів. У довгостроковій перспективі ці види співробітництва допомагають стабільно працювати всім сторонам цих контрактів [9]. Негативною рисою інтеграції і виробничих контрактів є необхідність виконання своїх обов'язків незалежно від ситуації на ринку. Українські сільськогосподарські підприємства іноді віддають перевагу поставкам продукції на ринок свіжого виду і порушують умови виробничого контракту, якщо ціна свіжого виду значно вища за ціну ринку переробки.

Українські сільськогосподарські підприємства зазвичай приділяють більше уваги виробничим ризикам, так як основною ціллю своєї діяльності вважають кількість і якість одержаної продукції, а не фінансовий результат. В той же час треба відмітити, що маркетинг продукції є основною проблемою для виробників сільськогосподарської продукції [10]. У неврожайні роки, що викликані частіше всього несприятливими погодними умовами, виробники мають можливість продавати продукцію по завищеним цінам. Зазвичай підприємства, які мають високий рівень виробничої культури і страхують врожай, у неврожайні роки отримують непогані доходи, так як споживачі погоджуються більше платити за продукцію. В таких випадках переробники і дистрибутори переміщують ризики на споживачів. Одним із стратегій управління такими ризиками є імпортування продукції з інших регіонів або країн.

При надмірній пропозиції продукції, посередники та переробники занижують закупівельні ціни, так як краще знають ринки споживання і не хочуть приймати на себе маркетингові ризики. Виходом з цієї ситуації може бути зберігання продукції, але виробники часто не мають достатніх власних сховищ або не можуть забезпечити належний режим зберігання. Таким чином, в ситуаціях перевиробництва продукції, маркетингові ризики переміщуються на виробників. Необхідно зауважити, що і посередники, і переробники і дистрибутори, проміжні ланки агробізнес ланцюга, завжди приймають на себе частину фінансових і маркетингових ризиків. При настанні фінансових ризиків – девальвації, інфляції, різкій зміні процентних ставок по кредитах – середні ланки агробізнес ланцюга мають обмежені можливості з передачі частини ризиків іншим ланкам. Виробники мають можливість реалізувати продукцію в більш сприятливі строки або передбачити в контр-

акті валютне застереження. В той же час, ринок споживання сільськогосподарської і переробленої продукції звичайно є нееластичним і різке підвищення або зниження цін не викликає відповідної реакції споживачів.

Фермери більшості країн визначають маркетингові і цінові ризики як найважливіші і найзначніші, від яких залежить виживання їх господарств. Характеристики ринків і ступінь їх організації впливають на рівень та можливість перерозподілу ризиків в агробізнесі [1]. Можна виділити декілька факторів, які визначають критичність маркетингових ризиків для сільськогосподарських підприємств:

- виробники сільськогосподарської продукції постачають свою продукцію на порівняно нееластичні ринки;

- цінових індикаторів або немає – контракти на поставку і вертикально інтегровані системи встановлюють прийнятні для переробників ціни (переробка овочів, вирощування та переробка м'яса птиці, тощо); – або ціни визначаються ринками, на яких домінують декілька великих фірм і організацій (ринки ф'ючерсів США, світова торгівля зерном);

- максимальний рівень виробництва узгоджується з метою індивідуального виробника отримати максимальний доход, так як індивідуально сільськогосподарські підприємства не мають значного впливу на формування цін. Але перевиробництво продукції викликає значні коливання цін і, в результаті, знижують доходи підприємств;

- інтеграція в агробізнесі збільшила вплив на ринок більшості агробізнес партнерів, крім виробників сільськогосподарської продукції і кінцевих споживачів. Виробники мають приймати ціни, запропоновані переробниками та іншими партнерами, або шукати альтернативні канали збуту. Споживачі можуть тільки погоджувати ціни на товари із своїм бажанням і спроможністю заплатити за ті чи інші продукти харчування. Завдяки впливу на ринок, інтегровані агробізнес системи мають більше можливостей переміщувати неприйнятні для них ризики на крайні ланки агробізнес ланцюга – на виробників сировини і кінцевих споживачів;

- деякі сектори сільськогосподарської продукції стали дуже концентровані, в результаті чого індивідуальний виробник на має впливу на ринок. Такі дрібні виробники або йдуть з ринку, або стають трохи більше ніж просто працівник великого агробізнес підприємства.

Виробники круп'яної продукції виступають в якості компенсуючої і гарантуючої ланки для всієї агробізнес системи. Виробники хочуть отримати максимум продукції для отримання максималь-

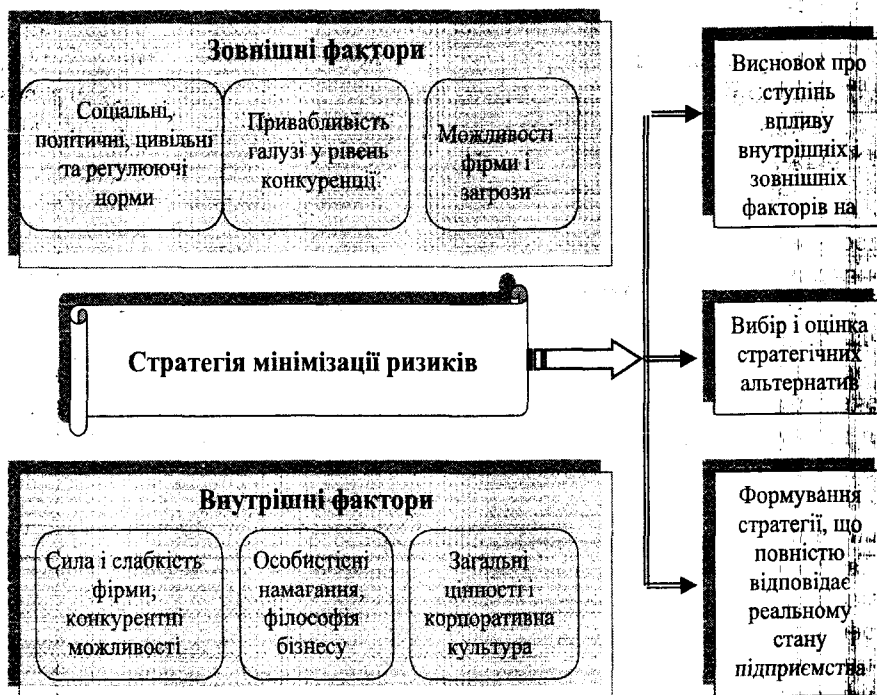

Рис. 1. Чинники, що впливають на вибір стратегії мінімізації ризиків підприємств в круп'яній індустрії

них доходів. Це збільшує пропозицію продукції на ринку і призводить до зниження цін. Така ситуація зазвичай гарантує наявність продукції (сировини) і дозволяє переробникам та торговим компаніям управляти ризиком цін на сировину. Крім того, велика пропозиція продукції захищає споживачів від ризику наявності продуктів харчування.

Для того щоб мінімізувати ризики підприємствам круп'яної індустрії і досягти сталого розвитку необхідно застосовувати певний інструментарій з управління. У результаті узагальнюючого аналізу даного інструментарію можна виокремити наступні види:

1) інструменти, які виробник сільгосппродукції може використовувати сам: застосування ефективних агротехнологій; раціональне використання мінеральних добрив і засобів захисту рослин; обґрунтоване забезпечення технікою; диверсифікація виробництва; висококваліфіковані спеціалісти; створення маркетингових схем. Проте використовувати зазначені інструменти господарюючий суб'єкт може лише за умови задовільного фінансового стану чи вільного доступу до кредитних ресурсів;

2) інструменти, для використання яких агро-виробник має звернутися до приватного сектора (банку, страхової компанії, кредитної спілки, лізингової компанії);

3) макроекономічні методи, основою яких є регуляторна політика уряду на агроринку та держпрограми підтримки даного сектора економіки.

До інструментів і механізмів, які дозволяють мінімізувати виробничі та ринкові ризики в агро-

промислому комплексі (АПК), слід віднести: диверсифікацію, фінансово-кредитне забезпечення, складські документи на зерно, ринкову інфраструктуру, фінансовий лізинг, страхування, держпрограми підтримки [2]. Зазначимо, що кожен із вищезгаданих інструментів має певні переваги та недоліки, які проявляються залежно від сфери їх імплементації. Саме тому слід чітко розуміти, які саме інструменти є найперспективнішими для мінімізації негативного впливу того чи іншого ризику.

Управління ризиком ціни на продукцію здійснюється на ринках ф'ючерсів, контрактних спот ринках. На цих ринках зазвичай домінують декілька покупців, які можуть ефективно визначати умови договірних відносин – ціну, кількість, умови поставки та якісні специфікації. Відповідно, формування ціни навіть на великих та змішаних ринках здійснюється або невеликою кількістю професійних суб'єктів, або масою спекулянтів (трейдери, переробники, біржі).

Концентрація дозволяє перерозподіляти ризики від виробників і переробників на споживачів. У цьому відношенні можна виділити наступні ефекти та наслідки концентрації:

- споживачі наражаються на три ризики: адекватна пропозиція, якість та безпека продукції, ціни;

- в розвинутих країнах ризик достатньої пропозиції продуктів харчування управляється завдяки балансу державної політики і приватного виробництва, інвестиціями в систему постачання і

дистрибуції та раціональною поведінкою виробників продукції, які прагнуть збільшення продуктивності та кількості продукції;

– ризик якості та безпеки продукції можна значно зменшити впроваджуючи нові технології зберігання і обробки, підвищенні санітарні вимоги, тестування продукції;

– для зменшення ризиків якості продуктів харчування, в якості регуляторних інструментів, державні органи можуть розробляти стандарти якості та безпеки продукції;

– роздрібні споживачі мають обмежений вплив на ринок і, як і виробники продукції, також є суб'єктами, які платять встановлену ринком ціну. Ця ціна відображає витрати і вигоди зростаючої концентрації та зменшеної конкуренції на обох рівнях – оптовому рівні (вертикально інтегроване виробництво, переробка і дистрибуція) і на роздрібному рівні (горизонтально інтегровані супермаркети).

Збільшені витрати на виробництво сільськогосподарської продукції призводять до підвищення роздрібних цін для споживачів. В той же час, зменшення витрат на вирощування та зниження закупівельних цін на сировину набагато повільніше відображаються на роздрібних цінах на продукти або взагалі не викликають змін цін. Для забезпечення продовольчої безпеки нашої держави важливого значення набуває стратегія мінімізації ризиків та інтеграції до світового економічного простору, насамперед до європейського. Як свідчить світовий досвід, ринковий механізм господарювання є прямию дорогою досягненню високих темпів економічного і соціального розвитку, ефективному використанню виробничого потенціалу підприємств, прискоренню науково-технічного прогресу, підвищенню рівня життя населення.

Бібліографічні посилання

1. Moschini G. Uncertainty, Risk Aversion, and Risk Management for Agricultural Producers / G. Moschini, D. Hennessy // Gardner and Rausser. – 2009. – Chapter 2.
2. Risk Management in Agriculture: a Holistic Conceptual Framework (OECD, 2012) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.oecd.org/agriculture/policies/risk.
3. Гришова І. Ю. Механізми страхового захисту підприємств аграрної сфери / І. Ю. Гришова, О. М. Галитський // Економіка АПК. – 2012. – № 9. – С. 60–64.
4. Ванькович Д. Критерії інвестиційної привабливості аграрного комплексу України та їх аналіз [Текст] / Д. Ванькович, Ю. Дуфенюк // Економіст. – 2013. – № 12. – С. 36–40.
5. Гайдучський А. П. Міжкраїнова оцінка інвестиційної привабливості аграрного сектору еконо-

міки [Текст] / А. П. Гайдучський // Актуальні проблеми економіки. – 2014. – № 12(42). – С. 100–107.

6. Гудзь О. Є. Страхування агроризиків та напрямки розвитку агрострахування в Україні / О.Є. Гудзь // Економіка АПК. – 2009. – № 8. – С. 72–76.
7. Дмитренко О. М. Роль стратегічного планування в діяльності сільськогосподарських підприємств / О. М. Дмитренко // Економіка АПК. – 2012. – № 1. – С. 43–47.
8. Клапків М. С. Страхування фінансових ризиків: [монографія] / М. С. Клапків. – Тернопіль: Економічна думка, Карт-Бланш, 2012. – 570 с.
9. Масляніцина О. В. Сучасні тенденції розвитку світового ринку зерна та їх вплив на вітчизняний ринок / О. В. Масляніцина // Вісник Державного агроєкологічного університету. – 2010. – № 1. – С. 323–329.
10. Скрипник А. Експортний потенціал та ризики аграрного сектору України [Текст] / А. Скрипник, Т. Зінчук // Економіст. – 2012. – № 11. – С. 16–20.

List of references

1. Moschini G. Uncertainty, Risk Aversion, and Risk Management for Agricultural Producers / G. Moschini, D. Hennessy // Gardner and Rausser. – 2009. – Chapter 2.
2. Risk Management in Agriculture: a Holistic Conceptual Framework (OECD, 2012) [Electron resource]. – Mode of access: www.oecd.org/agriculture/policies/risk.
3. Grishova I. YU. Mechanizmi insurance Zahist pidpriemstv Agrarian Sphere / I. YU. Grishova, O. M. Galitsky // Ekonomika AIC. – 2012. – № 9. – S. 60–64.
4. Vankovich D. Kriterii investitsiynoi privablivosti agrarian sector of Ukraine is the ih analiz [Text] / D. Vankovich, O. Dufenyuk // Ekonomist. – 2013. – № 12. – pp. 36–40.
5. Gaydutsky A. P. Mizhkrainova otsinka investitsiynoi privablivosti agrarian sector ekonomiki [Text] / A. P. Gaydutsky // Aktualni problemi ekonomiki. – 2014. – № 12 (42). – P. 100–107.
6. Hutz O. E. Strahuvannya agrorizikiv that rozvitku eg agro strahuvannya in Ukraini / O. E. Hutz // Ekonomika AIC. – 2009. – № 8. – Pp. 72–76.
7. Dimitrenko O. M. Role strategichnogo planuvannya in diyalnosti silskogospodarskih pidpriemstv / O. M. Dimitrenko // Ekonomika AIC. – 2012. – № 1. – S. 43–47.
8. Klapkiv M. S. Strahuvannya finansovih rizikiv: [monografiya] / M. S. Klapkiv. – Ternopil: Ekonomichna Dumka, Carte Blanche, 2012. – 570 p.
9. Maslyanitsina O. V. Suchasni tendentsii rozvitku svitovogo Rinku grain that ih vpliv on vitchiznyany riнок // News Sovereign agroekologichnogo universitetu. 2010. – № 1. – P. 323–329.
10. Skrypnyck A. Eksportny potentials that riziki agrarian sector of Ukraine [Text] / A. Skrypnyck, T. Zinchuk // Ekonomist. – 2012. – № 11. – Pp. 16–20.

НАУЧНЫЙ ЖУРНАЛ
«НОВАЯ ЭКОНОМИКА»

Редакция журнала «Новая экономика» имеет честь предложить исследователям, ученым, общественным деятелям сотрудничество в форме публикации рецензируемых материалов (статей), освещающих проблемы развития экономики, государства и общества.

Журнал «Новая экономика» издается в столице Белоруссии – городе-герое Минске с 2004 г. Редакция осуществляет свою деятельность на основании Свидетельства о регистрации средства массовой информации № 1206 от 8 февраля 2010 г. (данные последней перерегистрации) и Устава. Учредитель журнала – общественная организация «Новая экономика» (Свидетельство о регистрации № 05/0369 от 29 декабря 2004 г.).

Журнал включен в Перечень научных изданий ВАК Республики Беларусь для опубликования результатов диссертационных исследований по экономическим наукам. Редакционная коллегия и Международный Совет журнала состоит из видных специалистов в различных отраслях наук, публицистов и общественных деятелей Белоруссии, России, Украины, Латвии. В настоящее время в редколлегии журнала состоят 16 докторов экономических, политических, философских, социологических наук.

Журнал является периодическим научным рецензируемым изданием, выходит раз в полугодие и распространяется как по подписке через каталог РГО «Белпочта», так и через розничную сеть.

Языки издания: русский, белорусский.

Периодичность: 1 раз в полугодие.

Условия публикации и требования к оформлению статей размещены на сайте научного журнала:

<http://www.neweconomics.info>.

Подписной индекс: **00155** – для физических лиц, **001552** – для юридических лиц.

Адрес редакции: 220025, г. Минск, пер. Ермака, д. 6, оф. 2.

тел.: (+375) 6900713

e-mail: neweconomic@mail.ru